

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdx Magistratevs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. XXXVII. An Ecclesiasticus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

bus placuit eo iure non uti, nisi adersum nationes, que par ius in Hollandos usurparent. Alia oppida ius habent specialius, ne quem admittant, nisi genitum certos intra fines, ut intra Mosam & Zypam. atque omnes ferè Belgicæ ditiones eodem nunc iure utuntur, ut ab officii exteros arceant; etiam Belgas, qui tale ius domi in alios statuunt. vnde non malè quidam dissertant, an non utilius Brabantis foret Hollandorū exemplo aliis Belgis apud se locū facere, ut & alibi capiant, præsertim Belgicæ Principibus aut Legatis ferè semper intra suos fines Bruxellis agentibus. vbi ex propinquo promptior gratia.

CAPVT XXXVII.

An Ecclesiasticus.

CLerici negotiis secularibus immiscere se non possunt.

Tot. tit. ne cler. secular. se negot. ex Apostolo, Nemo militans Deo, implicet se negotiis secularibus. Sed & Concil. Lateran.

decreuit, ne procuraciones villarum aut iurisdictiones etiam sæculares sub aliquibus Principibus, & secularibus viris, ut iustitarius eorum fiat clericorum quisquam exercere præsumat.

c. sed & . x. ne cler. secular. negot. Plenius id tradit & temperat Borcl. de Magist. l. 1. c. 10. Consen. polit. l. 6. c. 8. 9. sed & nos aliquid diximus in Iur. pontif. nou. Anal. de foro cõpet. n. 54. Sanè procuraciones atque inferiora officia clerum tam dedecent, quàm vocationis exercitia impediunt. Cæterùm ad Imperatorum Regumque consilia iam olim adhibitos fuisse Prælatos, aliosque inferioris gradus clericos, tam veteres passim membranæ, & historiæ testantur, quàm constitutio Frederici in Auth. habita.

C. ne filius pro patre. & multorum etiam hodie populorum vsus, vbi inter prouinciarum Ordines, plerumque clerus primum locum obtinet, & publici status negotiis ex dignitatis officio interuenit, & suffragiis decedit. quò etiam non malè respexisse videri potest Conc. Trident. ses. 23. c. 1. vbi diligenter Prælatorū absentiam ab Ecclesiis suis prohibet, nisi cum euidens Ecclesiæ, vel Reip. utilitas aliud postulat. quæ tunc absentia à Pontifice Romano aut Metropolitano sit probanda. Nisi, inquit, cum absentia inciderit propter munus & Reip. officium Episcopatibus adiunctū, cuius quoniam causæ sunt notoria & interdū etiā repentina, nec eas quidem significare Metropolitano necesse erit. Parlamenta pleraque, &

1.
An asse-
mendus sit
extra res
sacras, sta-
tuendum
pro genio
genis.

supre-

ſuprema concilia initio quidem ex Provinciariū Ordinibus conſtituta ſunt, & in iis Prælati etiam hodiè Pariſiis, atque alibi locum vindicant. Sed olim quidem conuentus eorum celebrabantur ad paucos dies, aderantque Prælati, decidebanturque litès, ſed poſtquam ea concilia, ad perpetuam ſtationem (ſeſſionem potius) deuenerunt, & in ſubſidium patriarum legum vocata ſunt tota Iuris Romani volumina, ſuperueneruntque numeroſa Principum edicta, infinita locorum ſtatuta, & litigantium nullis iam terminis circumſcripta malitia, litium ſcriptarum immenſa firmata, & oceanus Bibliothecarum, vt iam iura & negotia mole ruant ſua, nec iam breues Ordinum Conuentus, nec Prælatorum exigui temporis ab eccleſiis abſentia expediendis cauſis ſufficit, imò nec continua iudicium diligentia; reſceſſerunt Prælati à foro, magna etiam parte ab aula, ſubrogatis alicubi inferioris Ordinis clericis, ex quorum abſentia minus damnum Eccleſia caperet, & Reſp. iuuaretur. Sed an pietati maiorum, an felicitati illorum temporum adſcribendum ſit, quod Reip. negociis clerus magis quam hodie admoueretur, an doctrinæ, quæ penes Eccleſiaſticos tota penè erat, adeò vt vetere apud Gallos more clerici nomine litteratus aliquis indicetur, cum antiqui eorum nobiles arma tractarent tantum, plebs ruſ vexaret, & artificia; atque hodie rebus mutatis, doctrinaque omni ordini communicata magis conueniat, vt quam quiſque elegit ſpartham, in ea ſe exerceat: diſquirendum iis relinquemus, qui pro genio quiſque ſuæ gentis, & temporum ratione Remp. moderantur.

CAPVT XXXVIII.

senex.

IN antiquo eſt Sapientia, & in multo tempore prudentia. Iob. 12.
 Ideoque Magna fuit quondam capitis reuerentia cani.
 Vnde prouerbium refert Anaclætuſ, Gloria ſenem canities, c. porro d. 84. & porro Moyſi præcipitur, vt eligat præbyteros, id eſt, ſeniores. & deinceps legimus apud Hebræos ſeniorum concilia. Exod. c. 5. Leuit. c. 8. Mat. c. 1. 11. & alibi, quam ſpectioſa veteraniſ ſapientia & glorioſiſ intellectus, & conſilium, corona ſenem multa peritia, & gloria illorum timor Dei. Eccl. 25. Romulus centum ex ſenioribus elegit, quos Senatores propter ſenectutem,

1
 Commen-
 datio ſene-
 antis.